

УПУТСТВО ЗА ПОСТУПАЊЕ У СЛУЧАЈУ КОНТАКТА ЗМИЈА И ДРУГИХ ВРСТА ЖИВОТИЊА У ПОДРУЧЈИМА ПОГОЂЕНИМ ПОПЛАВАМА

Уколико је дошло до контакта животиње и змије или је животињу ујела змија, битно је следеће:

1. Запамтити изглед змије (дужина, боја тела, изглед и облик тела и главе) и место уједа како би стручно лице на основу описа змије могло предузети одговарајућу терапију. Код отровних врста глава је троугаста са суженим вратом, а код неотровних глава је јајолика са ширим вратом. Уколико је змија дужине преко 1 метар сигурно се ради о неотровној врсти. Код животиња најчешћи су уједи у пределу екстремитета, пределу главе и њушке. Најопаснији су уједи у пределу главе и врата или уједи директно у крвни суд.
2. Избегавати сваки даљи контакт са змијом, не покушавати њено хватање и треба јој омогућити да се сама удаљи или позвати стручна лица за уклањање.
3. Змије никад не убијати јер представљају корисне животиње које уништавају мишева и пацова. До уједа долази искључиво због непажње човека или животиње.
4. Обезбедити услове за одмор уједене животиње и спречити њено даље кретање јер се на тај убрзава циркулација што доводи убрзаног ширења отрова. Уколико је повреда на екстремитетима, ти екстремитети се могу имобилизовати.
5. Уколико је ујед у пределу екстремитета може се ставити повеска изнад места уједа, али је потребно повремено попуштати (на 3-5 минута) због омогућавања циркулације. Такође се оштрим инструментом у кожи у пределу самог уједа може направити унакрсни рез у дубини од 3-4 мм и пустити да рана крвари. На рану не стављати лед јер може да изазове појачану некрозу ткива.
6. Уколико се ради о отровној врсти или то није сигурно дати животињи серум антивиперинум (интравенски или интрамускуларно) уз праћење понашања животиње због могуће преосетљивости на препарат.
7. Без обзира да ли је змија отровна или неотровна уколико је позната локација угриза на телу животиње очистити рану антисептичким средством.
8. Спровести антитетанусну заштиту и животињу третирати антибиотицима који покривају грам-негативну и анаеробну флору која доминира у устима змије.
9. Уколико животиња показује јаке болове дати аналгетике.
10. Код изражене хемоллизе еритроцита може се дати трансфузија концентрованих еритроцита или пуна крв, а код дисеминоване интраваскуларне дисеминације плазма.
11. Давати доста воде за пиће, одржавати диурезу и спречити настанак шока. По потреби дати антишок терапију (адреналин, антихистаминик, кортикостероид и аминофилин).
12. Хируршко лечење је потребно када се јави некроза ткива. Код великих отока ткива који ремете артеријску циркулацију екстермитета може се извести фасциотомија.